

Sygn. akt II CSK 655/15

POSTANOWIENIE

Dnia 6 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z wniosku M. G.
przy uczestnictwie A. M.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 kwietnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 30 czerwca 2015 r., sygn. akt VII Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu jakiemu służy skarga kasacyjna i postępowanie wywołane jej wniesieniem służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Ten etap postępowania

przed Sądem Najwyższym jest ograniczony do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., tylko bowiem w razie spełnienia jednej z nich, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Pełnomocnik uczestnika w skardze kasacyjnej wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 30 czerwca 2015 r. wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparła na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. W ocenie autorki skargi kasacyjnej wykładnia przesłanek ustalenia różnych udziałów w majątku wspólnym, o których stanowi art. 43 § 2 k.r.o., wywołuje rozbieżność w orzecznictwie sądowym.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wykazania, że określony przepis prawa, będący źródłem poważnych wątpliwości interpretacyjnych, nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć wraz z podaniem doktrynalnego lub orzeczniczego źródła tych wątpliwości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08, nie publ.).

Szczegółowa analiza przywołanych w skardze kasacyjnej orzeczeń nie pozwala na stwierdzenie, że wykładnia art. 43 § 2 k.r.o. w zakresie przesłanki „ważnych przyczyn” prowadzi do rozbieżnych orzeczeń na tle podobnych stanów faktycznych. Należy również stwierdzić, że rozważania przedstawione w skardze kasacyjnej, stanowią w istocie polemikę z dokonanymi przez Sąd ustaleniami, opartą na odmiennej w stosunku do przyjętej przez Sąd Apelacyjny ocenie materiału dowodowego. Skarga nie została jednak oparta na podstawie naruszenia przepisów postępowania, a tylko przez wykazanie uchybień procesowych popełnionych przez Sąd drugiej instancji, istniała możliwość zakwestionowania podstawy faktycznej rozstrzygnięcia przyjętego w zaskarżonym wyroku. W świetle ustaleń dokonanych w sprawie, którymi Sąd Najwyższy był związany oraz niepowołania w skardze kasacyjnej argumentów, które mogłyby świadczyć, że w sprawie wystąpiła przesłanka z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., nie było podstaw do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W związku z tym, że przedmiotem zaskarżenia było orzeczenie wydane po rozpoznaniu sprawy na skutek apelacji od postanowienia wstępnego, które nie kończy postępowania w sprawie, nie było podstaw do orzekania o kosztach postępowania kasacyjnego. Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aj

[l.n]